

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968518336/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

har røvet hende!« Lysias og I var de Eneste, som gav mig Medhold.

ANDEN AVGUR.

Ja, vi stod paa din Side, ubetinget!

SERVIUS.

Men husker I, hvordan vor Prokonsul tog det? Han kaldte rent ud min Forklaring for Afsind, og fo'r op, som om han var besat, da jeg erklærede ham, at jeg var saa vis i min Sag, at jeg ikke længere agtede at søge hende her paa Jordan? Først da jeg bragte Orakelsvaret hjem fra Delphi, fik jeg stoppet Munden paa ham.

FØRSTE AVGUR.

Ja, hyem kan nu tvivle længer! Men denne Fest har dog sat Kronen paa din Lykke, ædle Servius: At sé din Datters Billedstøtte rejst her paa et indviet Alter ved Athenetemplets Indgang — sandelig: en slig Ære er kun falden i faa Dødeliges Lod!

ANDEN AVGUR.

I Trængslen før, da Billedet blev afsløret, og Alles Øjne hvilede paa det og paa Dig, som indtog Hæderspladsen, var det os umuligt at naa hen til Dig og trykke dine Hænder. Tillad os nu at indhente det Forsømte.

SERVIUS

(med naadig Mine, idet han rækker en Haand til hver af dem).

Jeg takker Eder! Jeg takker Eder!

H. V. Kaalund: *Fulvia*.

8